Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2013*

Polkumyynti — Kiinasta, Vietnamista, Pakistanista ja Filippiineiltä peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonti — Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen — Uudelleentarkastelu — Asetuksen (EY) N:o 384/96 4 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 4 kohta ja 9 artiklan 1 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 1225/2009 4 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 4 kohta ja 9 artiklan 1 kohta) — Yhteisön tuotannonalan käsite — Vahingon määrittäminen — Perusteluvelvollisuus

Asiassa T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., kotipaikka Piła (Puola),

Philips Lighting BV, kotipaikka Eindhoven (Alankomaat),

edustajinaan asianajaja L. Catrain González ja barrister E. Wright,

kantajina

joita tukevat

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, kotipaikka Hangzhou (Kiina), edustajinaan asianajajat M. Gambardella ja V. Villante,

ja

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), kotipaikka Budapest (Unkari), edustajanaan asianajaja P. De Baere,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi J.-P. Hix, avustajinaan asianajajat G. Berrisch ja G. Wolf, sittemmin Hix ja B. Driessen, avustajanaan Berrisch,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja K. Talabér-Ritz,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Osram GmbH, kotipaikka München (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Bierwagen,

väliintulijoina,

jossa on kyse vaatimuksesta kumota polkumyyntitullien käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun johdosta ja toimenpiteiden laajentamisesta koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetettyjen samanlaisten tuotteiden tuont[ia] 15.10.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1205/2007 (EUVL L 272, s. 1),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti S. Papasavvas sekä tuomarit K. O'Higgins (esittelevä tuomari) ja D. Gratsias,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Weychert,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.9.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Käsiteltävän asian tosiseikkoihin sovellettava polkumyyntisäännöstö on polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, s. 17; jäljempänä perusasetus). Perusasetus on sittemmin korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51; oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22).

2 Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 1 kohta) säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.”

3 Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 4 artiklan 1 kohta) täsmennetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'yhteisön tuotannonalalla' samankaltaisen tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta, paitsi että:

a) jos tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin, taikka jos ne ovat itse väitetyn polkumyynnin alaisen tuotteen tuojia, ilmaisun 'yhteisön tuotannonala' voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat – –”.

4 Perusasetuksen 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta) säädetään seuraavaa:

”Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.”

5 Perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 5 artiklan 4 kohta) säädetään seuraavaa:

”Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.”

6 Perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 9 artiklan 1 kohta) säädetään, että ”jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista”.

7 Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 9 artiklan 4 kohta) säädetään seuraavaa:

”Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin komission ehdotuksesta, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan.”

8 Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohta) säädetään seuraavaa:

”Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.”

9 Perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 11 artiklan 5 kohta) säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin [tämän artiklan] 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin.”

Asian tausta

10 Kantajat eli yhtäältä Philips Lighting Poland S.A. (jäljempänä Philips Poland), joka on Puolan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa Piłassa (Puola) sijaitsevassa tuotantolaitoksessaan integroituja elektronisia pienloistelamppuja (jäljempänä pienloistelamput) ja joka tosiseikkojen tapahtuma-aikaan

toi Kiinasta merkittäviä määriä Euroopan unionissa jälleenmyytäviksi tarkoitettuja pienloistelamppuja, ja toisaalta Philips Lighting BV (jäljempänä Philips), joka on Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa pienloistelamppujen osia Roosendaalissa (Alankomaat) sekä tutkii ja kehittelee pienloistelamppuja, ovat kokonaan Alankomaiden oikeuden mukaan perustetun Koninklijke Philips Electronics NV -nimisen yhtiön omistuksessa.

11 Euroopan unionin neuvosto antoi 16.7.2001 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen polkumyyntitullin kantamisesta lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1470/2001 (EYVL L 195, s. 8). Tällä asetuksella otettiin käyttöön kyseistä tuontia koskevat 0–66,1 prosentin suuruiset lopulliset polkumyyntitullit.

12 Neuvosto antoi 6.6.2005 tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1470/2001 käyttöön otettujen lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden laajentamisesta koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetetyn saman tuotteen tuontia asetuksen (EY) N:o 866/2005 (EUVL L 145, s. 1).

13 Asetuksia N:o 1470/2001 ja 866/2005 muutettiin 1.9.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1322/2006 (EUVL L 244, s. 1).

14 Euroopan yhteisöjen komissio julkaisi 14.10.2005 ilmoituksen edellä mainittujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL C 254, s. 2).

15 Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (jäljempänä 2CFL-i) teki komissiolle 18.4.2006 mainittujen toimenpiteiden tarkastelua koskevan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaan perustuvan pyynnön Osram GmbH:n nimissä.

16 Komissio lähetti 12.6.2006 neljälle pienloistelamppujen yhteisön tuottajalle eli GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt:lle (jäljempänä GE Hungary), Osramille, Philips Polandille ja SLI Sylvania Lighting Internationalille (jäljempänä Sylvania) kyselylomakkeen, jonka avulla komissio pyrki saamaan selville, oliko tarkastelupyynnölle riittävästi tukea.

17 Kantajat antoivat 28.6.2006 edellä mainitussa kohdassa tarkoitettuun kyselylomakkeeseen yhteisen vastauksen, jossa ne muun muassa totesivat vastustavansa tarkastelumenettelyn aloittamista. GE Hungary ja Osram totesivat vastauksessaan sitä vastoin puoltavansa tällaisen menettelyn aloittamista. Sylvania puolestaan ei vastannut kyselylomakkeeseen.

18 Komissio katsoi perusasetuksen 15 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 15 artikla) mukaisesti perustettua neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, että oli olemassa riittävästi näyttöä saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun aloittamiseksi, ja julkaisi 19.7.2006 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL C 167, s. 13) ilmoituksen tällaisen menettelyn aloittamisesta ja aloitti ajanjaksoa 1.7.2005–30.6.2006 koskevan tutkimuksen.

19 Tämän jälkeen komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille niille, joita asia koski, eli pienloistelamppujen neljälle yhteisön tuottajalle ja pienloistelamppujen yhteisöön tuojille.

20 Philips Poland vastasi 8.9.2006 kyselylomakkeeseen, joka oli osoitettu sille yhteisön tuottajana, ja 18.9.2006 kyselylomakkeeseen, joka oli osoitettu sille yhteisöön tuojana.

21 Komissio teki marraskuussa 2006 paikan päällä tarkastuskäyntejä muun muassa kantajien ja kolmen muun yhteisön pienloistelamppujen tuottajan luona.

22 GE Hungary ilmoitti 26.11.2006 päivätyllä kirjeellään komissiolle, ettei se enää puoltanut kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitämistä.

23 Kantajat vaativat komissiota 30.11.2006 päivätyllä kirjeellään täsmentämään, voitiinko GE Hungaryn kanta huomioon ottaen yhä katsoa, että yhteisön tuotannonala tuki perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla tarkastelupyyntöä. Ne totesivat, että 2CFL-i toimi vain Osramin nimissä, joka oli ainoa yhteisön tuottaja, joka toivoi kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamista, ja että Philips Polandin ja GE Hungaryn yhteenlaskettu pienloistelamppujen tuotanto edusti yli 50:tä prosenttia yhteisön pienloistelamppujen kokonaistuotannosta.

24 Sylvania ilmoitti kahdella 19.12.2006 päivätyllä kirjeellään komissiolle katsovansa, ettei kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen ollut yhteisön edun mukaista.

25 Philips Poland esitti 10.1.2007 komissiolle kirjalliset huomautuksensa vahinkoa koskevasta kysymyksestä ja yhteisön edusta. Näissä huomautuksissa se väitti jälleen, ettei Osram edustanut yhteisön tuotannonalaa.

26 Seuraavana päivänä kantajat osallistuivat komissiossa kuulemiseen, jonka kuluessa ne esittelivät pienloistelamppuja hankintastrategiansa yhteisölle, kyseenalaistivat uudelleen sen, että Osram olisi voinut edustaa yhteisön tuotannonalaa, ja kannattivat tutkimuksen lopettamista.

27 Kantajat antoivat 6.2.2007 lisätietoja komissiolle.

28 Kantajat esittivät 14.2.2007 kirjalliset huomautuksensa kommenteista, jotka 2CFL-i oli esittänyt 5.2.2007 vastauksena komission 19.1.2007 päivättyyn kirjeeseen. Ne toistivat erityisesti, ettei Osram edustanut yhteisön tuotannonalaa, ja vaativat uudelleen tutkimuksen lopettamista.

29 Komissio lähetti yhteisön tuottajille 20.3.2007 lisäkyselylomakkeen, johon Philips Poland vastasi 10.4.2007.

30 Komissio teki 23.4.2007 toisen tarkastuskäynnin Philips Polandin tiloissa. Viimeksi mainittu antoi 27.4.2007 komissiolle tietoja vastauksena tiettyihin kyseisen käynnin aikana esitettyihin kysymyksiin.

31 Komissio laati 10.7.2007 asiakirjan, josta ilmenivät ne olennaiset tosiseikat ja päätelmät, joiden perusteella se aikoi ehdottaa kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelun päättämistä (jäljempänä heinäkuun 2007 asiakirja). Tässä asiakirjassa se totesi muun muassa, että neljä yhteisön tuottajaa oli sisällytettävä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön kokonaistuotantoon. Se totesi myös, että kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädettyjen tarkastelupyynnön saamaa tukea koskevien vaatimusten oli täytyttävä sekä kyseisen pyynnön tekemishetkellä että tutkimuksen aikana. Se totesi, että nyt käsiteltävässä asiassa pyyntöä tuki tarkastelua aloitettaessa suurin osa yhteisön tuottajista mutta tilanne oli muuttunut tutkimuksen aikana. Todettuaan, että pyyntöä vastustavien tuottajien yhteenlaskettu tuotanto oli vähän yli 50 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, se päätteli, että kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet oli kumottava ja tarkastelumenettely päätettävä.

32 Philips Poland esitti 24.7.2007 heinäkuun 2007 asiakirjaa koskevat huomautuksensa, joissa se hyväksyi komission päätelmät. 2CFL-i esitti 25.7.2007 huomautuksensa samasta asiakirjasta.

33 Komissio laati 31.8.2007 yleisen ilmoituksen (jäljempänä yleinen ilmoitus), jossa se totesi, että kyseisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamista on jatkettava yhdellä vuodella. Se totesi muun muassa, että ”analogisesti perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan kanssa, jossa säädetään, että yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä, vaikka valitus peruutettaisiinkin, jos se on yhteisön edun mukaista, yhteisön toimielimet katsovat, ettei nyt käsiteltävässä asiassa ole tarpeen tehdä päätöstä perusasetuksen

4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan osalta, koska – – on yhteisön edun mukaista jatkaa toimenpiteiden voimassaoloa [yhdellä vuodella]”. Se lisäsi ottaneensa vahingon arvioimiseksi huomioon tarkastelupyyntöä tukeneen yhtiön tilanteen.

34 Philips Poland esitti 11.9.2007 yleisestä ilmoituksesta huomautukset, joissa se vastusti komission päätelmää ja arvosteli erityisesti sitä, että komissio oli soveltanut analogisesti perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa.

35 Komissio esitteli 14.9.2007 neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan ehdotuksen neuvoston asetukseksi polkumyyntitullien käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun johdosta ja toimenpiteiden laajentamisesta koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetettyjen samanlaisten tuotteiden tuont[ia] (KOM(2007) 550).

36 Neuvosto antoi 15.10.2007 polkumyyntitullien käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun johdosta ja toimenpiteiden laajentamisesta koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetettyjen samanlaisten tuotteiden tuont[ia] asetuksen (EY) N:o 1205/2007 (EUVL L 272, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Asetettujen polkumyyntitullien voimassaoloa jatkettiin 0–66,1 prosentin suuruisina yhden vuoden ajan.

37 Neuvosto tutki riidanalaisen asetuksen 20–46 perustelukappaleissa, voiko kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen aiheuttaa polkumyynnin jatkumisen tai toistumiseen. Se päätyi 46 perustelukappaleessa myöntävään vastaukseen.

38 Riidanalaisen asetuksen 47–93 perustelukappaleessa neuvosto arvioi vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä.

39 Kyseisessä arvioinnissa neuvosto otti huomioon ”valitusta tukevan yrityksen tilanteen” eli Osramin tilanteen (51 perustelukappale). Neuvosto muistutti tästä riidanalaisen asetuksen 49 perustelukappaleessa, että tutkimuksen aikana neljä yhteistyötä tehnyttä yhteisön tuottajaa tutkittiin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan perusteella, ja totesi, että ”yksityiskohtaiset tulokset ant[oi]vat monitahoisen kuvan jatkuvien muutosten alaisesta sektorista, jolla katsantokannat vaihtel[i]vat siten, että tuotantomäärien mukaan suurin tuottaja kannatt[i] ja muut tuottajat vastust[i]vat toimenpiteiden jatkamista”. Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 50 perustelukappaleessa, että kyseisen yhteisön suurimman tuottajan eli Osramin osuus yhteisön tuotannosta oli noin 48 prosenttia, joten sen ”tuotos muodost[i] epäilemättä pääosan yhteisön tuotannosta”. Se lisäsi, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan sääntö, jonka mukaan ”yhteisö voi ryhtyä toimenpiteisiin, vaikka valitus peruutetaan, jos tämä on yhteisön edun mukaista”, ”pätee soveltuvin osin myös voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, jossa valitusta ei peruuteta kokonaan, vaan suurin yhteisön tuottaja kannattaa edelleen toimenpiteitä”. Se totesi myös, että ”jos tällaisen tuottajan tuotanto muodostaa pääosan yhteisön tuotannonalasta, kuten tässä tapauksessa, kyseisen tuottajan vahinkoa koskevat tiedot muodostavat parhaat saatavissa olevat tiedot”.

40 Arviointinsa päätteeksi neuvosto katsoi, että ”vahinkoa aiheuttava polkumyynti todennäköisesti jatkuu ja toistuu, jos [kyseessä olevat] polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumotaan” (93 perustelukappale).

41 Neuvosto viittasi riidanalaisen asetuksen 94–116 perustelukappaleessa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa ja 21 artiklaan, ja tutki, olisiko kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen yhteisön edun mukaista ja jos olisi, niin kuinka pitkään. Se katsoi, että asianosaisten etujen yleinen tasapaino edellyttää toimenpiteiden kumoamista, todettuaan ensin

muun muassa, että ”yhteisön tuotannonala riippu[i] suuresti Kiinasta tulevasta tuonnista, jotta voi[tiin] vastata nopeasti kasvavaan kysyntään, eivätkä eräät yhteisön tuottajat kannat[taneet] toimenpiteiden jatkamista; [toimenpiteiden] o[li] osoitettu vaikutta[neen] merkittävästi kuluttajahintoihin ja siten kuluttajien valintapäätöksiin pienloistelamppujen tai vähemmän tehokkaiden hehkulamppujen välillä” (115 ja 116 perustelukappale). Neuvosto vertasi kuitenkin Osramin etuja ”kyseeseen tuleviin etuihin ja etenkin yhteisön muiden tuottajien etuihin”, ja totesi, että lyhyellä aikavälillä on yhteisön edun mukaista jatkaa toimenpiteitä siirtymäajan verran (116 perustelukappale). Tarkemmin sanottuna se katsoi, että oli aiheellista jatkaa toimenpiteiden voimassaoloa vain vuodella, koska ”odotettavissa olevat kielteiset vaikutukset kuluttajille ja muille toimijoille eivät sen jälkeen enää olisi suhteessa yhteisön valmistajille toimenpiteistä koituviin etuihin” (116 perustelukappale).

42 Riidanalaisen asetuksen voimassaolo päättyi sen 2 artiklan mukaisesti 18.10.2008.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

43 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2007 toimittamallaan kannekirjelmällä.

44 Osram ja komissio toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.3. ja 3.4.2008 väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

45 Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (jäljempänä Hangzhou) ja GE Hungary toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.3. ja 15.4.2008 väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia.

46 Väliintulohakemukset annettiin tiedoksi asianosaisille, jotka esittivät huomautuksensa asetetuissa määräajoissa.

47 Kantajat esittivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.4., 16.5. ja 11.6.2008 toimittamillaan kirjeillä kyseiselle tuomioistuimelle pyynnön kannekirjelmän liitteinä olevien tiettyjen asiakirjojen tiettyjen kohtien luottamuksellisesta käsittelystä Hangzhouhun, Osramiin ja GE Hungaryyn nähden. Tätä varten ne toimittivat ei-luottamukselliset versiot kyseisistä asiakirjoista.

48 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi Osramin ja komission väliintulohakemukset 9.6.2008 antamallaan määräyksellä. Hän päätti Osramin osalta, että kaikista oikeudenkäyntiasiakirjoista annetaan sille ei-luottamuksellinen versio ja sitä kehotetaan esittämään tästä huomautuksensa. Osram ei esittänyt huomautuksia sille tätä varten annetussa määräajassa.

49 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi Hangzhoun ja GE Hungaryn väliintulohakemukset 9.10.2008 antamallaan määräyksellä. Hän päätti, että niille annetaan kaikista oikeudenkäyntiasiakirjoista ei-luottamuksellinen versio ja niitä kehotetaan esittämään tästä huomautuksensa. Ne eivät esittäneet huomautuksia niille tätä varten annetussa määräajassa.

50 Osram, Hanghzou ja GE Hungary jättivät väliintulokirjelmänsä. Kantajat esittivät huomautuksensa Osramin väliintulokirjelmästä määräajassa. Neuvosto esitti huomautukset Hanghzoun ja GE Hungaryn väliintulokirjelmistä määräajassa. Komissio ei esittänyt väliintulokirjelmää.

51 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin viidenteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia tämän seurauksena siirrettiin.

52 Unionin yleinen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina kantajia toimittamaan tiettyjä asiakirjojat ja neuvostoa vastaamaan eräisiin kirjallisiin kysymyksiin. Kantajat ja neuvosto noudattivat näitä pyyntöjä asetetuissa määräajoissa.

53 Koska eräs jaoston jäsenistä oli estynyt osallistumaan tämän asian käsittelyyn, unionin yleisen tuomioistuimen presidentti nimesi työjärjestyksen 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti toisen tuomarin täydentämään jaoston kokoonpanon.

54 Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 5.9.2012 pidetyssä istunnossa.

55 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen kokonaisuudessaan tai niitä koskevin osin

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa Osramin korvaamaan väliintulostaan aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

56 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa Hangzhoun ja GE Hungaryn korvaamaan väliintulostaan aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

57 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kanteen.

58 Hangzhou ja GE Hungary vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

59 Osram vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

60 Aluksi on todettava, että neuvosto on vastineessaan esittänyt epäilyksiä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä siltä osin, koskiko riidanalainen asetus kantajia erikseen, ja väittänyt, etteivät seikat, joihin kantajat tältä osin vetoavat kirjelmissään, riitä yksilöimään niitä kyseisen asetuksen kannalta suhteessa muihin talouden toimijoihin.

61 Tästä on muistutettava, että unionin tuomioistuimella on oikeus arvioida kunkin yksittäistapauksen olosuhteiden mukaan, oikeuttaako hyvän oikeudenhoidon periaate hylkäämään kanteen lausumatta ensin sen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä (ks. vastaavasti asia C-23/00 P, neuvosto v. Boehringer, tuomio 26.2.2002, Kok., s. I-1873, 51 ja 52 kohta ja asia C-233/02, Ranska v. komissio, tuomio 23.3.2004, Kok., s. I-2759, 26 kohta).

62 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa on prosessiekonomisista syistä tutkittava kaikki kantajien esittämät kanneperusteet lausumatta ennalta oikeudenkäyntiväitteestä, koska kumoamiskanne on joka tapauksessa ja jäljempänä esitettävin perustein perusteeton.

63 Kantajat esittävät kanteidensa tueksi kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan rikkomista, toinen saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdan rikkomista ja kolmas perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

64 Kaksi ensimmäistä perustetta voidaan tutkia yhdessä, koska ne liittyvät toisiinsa.

Ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka koskevat yhtäältä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan sekä toisaalta saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdan rikkomista

65 Kantajat väittävät ensimmäisellä kanneperusteellaan, että neuvosto rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 1 kohtaa, 9 artiklan 4 kohtaa ja 11 artiklan 2 kohtaa, koska se ei osoittanut, että kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen olisi myötävaikuttanut yhteisön tuotannonalalle, sellaisena kuin se on määritelty saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä 5 artiklan 4 kohdan kanssa, aiheutuvan vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Ne moittivat neuvostoa siitä, että se katsoi riidanalaisen asetuksen 50 perustelukappaleessa, että Osramin tuotanto muodosti ”pääosan” yhteisön kokonaistuotannosta, vaikka se edusti ainoastaan 48:aa prosenttia siitä. Kantajat väittävät, ettei Osramin näin ollen voitu katsoa muodostavan yhteisön tuotannonalaa, eikä neuvosto voinut tukeutua kyseistä yhtiötä koskeviin tietoihin arvioidakseen mainitulle tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.

66 Kantajat väittävät toisella kanneperusteellaan, ettei neuvostolla ollut nyt käsiteltävässä asiassa oikeutta soveltaa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa.

67 Ensinnäkin kantajat kiistävät mahdollisuuden soveltaa kyseisessä säännöksessä säädettyä sääntöä soveltuvin osin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisen yhteydessä suoritettavaan tarkasteluun liittyvässä tutkimuksessa, jos tarkastelupyyntöä ei ole peruutettu kokonaan vaan ainoastaan sen saama tuki on vähentynyt. Mikään seikka mainitun säännöksen sanamuodossa – joka on selvä eikä vaadi mitään tulkintaa – tai sen rakenteessa ei kantajien mukaan oikeuta sen ulottamista tällaiseen tilanteeseen. Jos neuvoston tulkinta perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdasta hyväksyttäisiin, siitä seuraisi kantajien mukaan se, että neuvostolle annettaisiin uutta, mahdollisesti erittäin laajaa toimivaltaa. Se myös veisi sisällön perusasetuksen 3 artiklan 1 kohtaan, 9 artiklan 4 kohtaan ja 11 artiklan 2 kohtaan sisältyvältä vaatimukselta, jonka mukaan on osoitettava, että ”yhteisön tuotannonalalle”, sellaisena kuin se on määritelty saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa, aiheutuu vahinkoa, jotta polkumyyntitulleja voidaan asettaa. Neuvosto voisi kantajien mukaan väittää, että sillä on toimivalta toimia oman käsityksensä mukaisen yhteisön edun nimissä tarvitsematta osoittaa mainitulle tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.

68 Toiseksi kantajat kiistävät sen, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa annettaisiin neuvostolle harkintavaltaa yhteisön tuotannonalan määrittelemiseksi vahingon arvioimisen kannalta. Kyseisessä säännöksessä sallitaan kantajien mukaan vain tutkimuksen jatkaminen tarkastelupyynnön peruuttamisen jälkeen, eikä siinä tehdä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 4 kohtaa soveltumattomiksi.

69 Hangzhou ja GE Hungary vetoavat lähtökohtaisesti samoihin perusteisiin kuin kantajat.

70 Neuvosto ja Osram tarkastelevat ensimmäistä ja toista kanneperustetta yhdessä.

71 Neuvosto väittää ensinnäkin, että se itse ja komissio (jäljempänä toimielimet) sovelsivat perustellusti perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa soveltuvin osin. Se väittää maiore ad minus (suurempi kattaa pienemmän) -periaatetta soveltaen, että jos toimielimet voivat kyseisen säännöksen perusteella jatkaa menettelyä, kun valitus on kokonaisuudessaan peruttu, ne voivat sen perusteella väistämättä jatkaa sitä myös silloin, kun vain osa tarkastelupyynnön saamasta tuesta on peruttu. Se täsmentää, että toimielimet eivät voi mainitun säännöksen perusteella jatkaa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa vaan ainoastaan tutkimusta, jos ne katsovat sen olevan yhteisön edun mukaista.

72 Neuvosto väittää toiseksi, että jos toimielimet päättävät soveltaa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa, niiden on vahingon arvioimiseksi ja kyseessä olevan asian erityispiirteet huomioon ottaen määritettävä, mitkä yhteisön tuottajat kuuluvat yhteisön tuotannonalaan. Se huomauttaa, että jos tarkastelupyyntö perutaan tai jos tutkimukselle ei ole enää riittävää tukea, toimielimet ovat tilanteessa, jossa niillä ei vahingon määrittämiseksi enää ole käytettävissään perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ”yhteisön tuotannonalaa”. Se täsmentää, että nyt käsiteltävässä asiassa toimielimet päättivät laajaa harkintavaltaansa käyttäen valita Osramin siitä syystä, että se oli ainoa pyyntöä tukenut tuottaja, jonka tuotanto edusti lähes 50:tä prosenttia samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä ja että sillä olisi ollut asiavaltuus, ”vaikka sitä seikkaa (GE [Hungaryn] kannan muutosta), joka [oli] johtanut perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan soveltamiseen, ei olisi tapahtunut”.

73 Komissio ja Osram kiistävät kantajien väitteet.

74 Ensinnäkin on tutkittava asianosaisten väitteet, jotka koskevat sitä, että toimielimet tukeutuivat käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaan.

75 On todettava, että tarkastelupyyntö esitettiin kyseessä olevan tarkastelumenettelyn aloittamisen aikaan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa edellytetyllä tavalla ”yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta” – mikä on asianosaisten välillä riidatonta – eli sitä tuki kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa, jota sovelletaan saman asetuksen 11 artiklan 5 kohdan perusteella tarkastelumenettelyyn, säädetyllä tavalla selvästi sellainen joukko yhteisön tuottajia, joka vastasi yli 25:tä prosenttia yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta ja jonka yhteinen tuotanto oli yli 50 prosenttia siitä samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuotti se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tuki tai vastusti kyseistä pyyntöä. Kyseisen pyynnön oli esittänyt 2CFL-i Osramin nimissä, ja sitä olivat selvästi tukeneet viimeksi mainittu ja GE Hungary, jotka yhdessä edustivat yli 50:tä prosenttia pienloistelamppujen kokonaistuotannosta yhteisössä. Kahdesta muusta yhteisön tuottajasta eli Philips Polandista ja Sylvaniasta on todettava, että ensin mainittu ilmaisi kyseisenä aikana vastustavansa tarkastelupyyntöä, kun taas viimeksi mainittu ei ottanut siihen kantaa.

76 Komissiolla oli tuolloin sitäkin suurempi syy päätellä, että tarkastelupyynnöllä oli perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukainen riittävä tuki, sillä kuten asiakirja-aineistosta ilmenee ja kuten asianosaisten kesken on riidatonta, Osram yksinään edusti yli 25:tä prosenttia yhteisön tuotannosta ja sen tuotanto oli suurempi kuin ainoan mainittua pyyntöä vastustaneen yhteisön tuottajan eli Philips Polandin. On lisättävä, että tässä vaiheessa komission ei ollut tarpeen määrittää perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kannalta sitä, pitikö Philips Poland, joka oli etuyhteydessä kahteen vientiä harjoittavaan tuottajaan Kiinassa ja joka toi Kiinasta 70–80 prosenttia niistä pienloistelampuista, jotka se jälleenmyi yhteisön markkinoilla, jättää yhteisön tuotannon ulkopuolelle. Jos näin olisi pitänyt tehdä, tämä olisi vain vahvistanut edellä mainittua päätelmää.

77 Tilanne kuitenkin muuttui joitakin kuukausia myöhemmin, sillä ensin GE Hungary ja sitten Sylvania ilmoittivat tarkasteluun liittyvän tutkimuksen aikana komissiolle vastustavansa kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamista, mistä oli seurauksena se, että tuki tarkastelupyynnölle väheni jääden lievästi perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainitun 50 prosentin kynnyksen alapuolelle, vaikka se pysyikin selvästi saman säännöksen mukaisen 25 prosentin kynnyksen yläpuolella. Ainoa kyseistä pyyntöä edelleen tukenut yhteisön tuottaja eli Osram edusti 48:aa prosenttia pienloistelamppujen yhteisön kokonaistuotannosta, kun taas kolme sitä vastustanutta muuta tuottajaa edustivat yhdessä jäljelle jäävää 52:ta prosenttia.

78 Tosiseikkojen tapahtuma-aikaan toimielimet katsoivat, että tällaisessa tilanteessa, jossa tarkastelupyynnön tuki väheni tarkasteluun liittyvän tutkimuksen aikana siten, että se jäi yhden perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainituista kahdesta kynnyksestä alle, tarkastelumenettely on päätettävä, jollei saman asetuksen 9 artiklan 1 kohtaa sovelleta analogisesti. Ne katsoivat, että mainitun asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädettyjen alkuperäisen valituksen tai tarkastelupyynnön saamaan tukeen liittyvien vaatimusten on täytyttävä sekä mainitun valituksen tai pyynnön jättämishetkellä että koko tutkimuksen ajan.

79 Komissio otti näin ollen huomioon tarkastelupyyntöä tukeneen yhteisön tuotannon ja sitä vastustaneen yhteisön tuotannon prosenttiosuuksien erittäin pienen eron ja piti tarpeellisena tutkia yksityiskohtaisemmin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamista käsiteltävässä asiassa. Komission mukaan kysymys siitä, oliko Osramilla ainoana tarkastelupyynnön tukemista jatkaneena yhteisön tuottajana asiavaltuus perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan perusteella, riippui siitä, oliko joku neljästä yhteisön tuottajasta suljettava yhteisön tuotannon ulkopuolelle saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella. Tämä kysymys korostui Philips Polandin osalta erityisesti siksi, että se toi Kiinasta erittäin runsaasti pienloistelamppuja.

80 Niinpä komissio katsoi ensimmäistä kertaa heinäkuun 2007 asiakirjassa – tällaisen tutkimisen jälkeen –, että neljä yhteisön tuottajaa oli sisällytettävä yhteisön tuotantoon. Edellä 78 kohdassa kuvaillun käytäntönsä mukaisesti se päätteli sitten, että tarkastelumenettely oli päätettävä ja kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumottava.

81 Tämän jälkeen, erityisesti 2CFL-i:n esitettyä heinäkuun 2007 asiakirjasta huomautuksia, joissa se esitti yksityiskohtaisesti syyt, joiden vuoksi Philips Poland ja GE Hungary piti sen mielestä jättää perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla yhteisön tuotannon ulkopuolelle, komissio tutki tätä viimeistä kysymystä ja harkitsi uudelleen kantaansa. Kuten yleisen ilmoituksen 49 kohdassa mainitaan, se totesi, että sen tutkimuksen tulokset ”antoivat monitahoisen kuvan jatkuvien muutosten alaisesta sektorista”. Tätä toteamusta, jota kantajat eivät ole nyt käsiteltävässä asiassa kyseenalaistaneet, tukevat yleisen ilmoituksen liitteeseen sisältyvät seikat. Niistä ilmenee muun muassa, että vaikka Philips Poland toi Kiinasta huomattavan määrän pienloistelamppuja (70–80 prosenttia kokonaismäärästä), jotka se jälleenmyi yhteisön markkinoilla, sama päti Sylvaniaan (50–60 prosenttia) sekä vähäisemmässä määrin GE Hungaryyn (30–40 prosenttia) ja Osramiin (20–30 prosenttia). Kyseisessä liitteessä mainitaan myös, että sekä Osram että GE Hungary olivat etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan Kiinassa ja Philips Poland kahteen vientiä harjoittavaan tuottajaan samassa maassa. Siinä täsmennetään lisäksi, että Philips Poland, GE Hungary ja Sylvania hankkivat yhteisön ulkopuolelta yli puolet pienloistelamppujen valmistamiseen yhteisössä käytetyistä osista. Mainitusta liitteestä ilmenee myös, että yhteisön tuottajista neljä kuului ylikansallisiin konserneihin ja että joko niiden kotipaikka oli yhteisössä tai ne olivat sellaisen konsernin tytäryhtiötä, jonka kotipaikka oli kolmannessa maassa, mutta ne saattoivat tehdä kaikki pienloistelamppujen tuotantostrategiaan, tuontiin ja myyntiin liittyvät kaupalliset päätökset yhteisössä. Siinä todetaan myös, että jokaisella neljällä yhteisön tuottajalla oli merkittäviä tutkimus- ja kehittämiskeskuksia yhteisössä.

82 Näiden eri seikkojen perusteella on myönnettävä, että komission oli vaikea ratkaista varmuudella, mikä yhteisön tuottaja olisi pitänyt sulkea yhteisön tuotannon ulkopuolelle perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella, jos tällainen poissulkeminen oli tehtävä. Niinpä vaikka

Philips Polandin erittäin suuri pienloistelamppujen tuontimäärä Kiinasta saattoi mahdollisuuden sisällyttää kyseinen yhtiö yhteisön tuotantoon vakavasti kyseenalaiseksi, sama epäilys saattoi koskea Sylvaniaa, jolla tuonnin prosentuaalinen osuus oli myös erittäin korkea. Kuten yleisen ilmoituksen 50 kohdasta ilmenee, näissä olosuhteissa komissio päätti jättää avoimeksi kysymyksen siitä, kuuluivatko kaikki neljä yhteisön tuottajaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön tuotantoon ja oliko tarkastelupyynnöllä edelleen kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa edellytetty tuki. Se katsoi, että sen jälkeen, kun GE Hungary oli perunut tukensa tarkastelupyynnölle ja kun Sylvania oli ilmoittanut vastustavansa sitä, käsiteltävän asian tilanne oli analoginen perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valituksen peruuttamisen kanssa ja että viimeksi mainitun säännöksen analogisen soveltamisen perusteella voitiin katsoa, että tarkastelumenettelyn jatkaminen oli yhteisön edun mukaista.

83 Neuvosto vahvisti edellä 81 ja 82 kohdassa esitellyn komission arvioinnin riidanalaisessa asetuksessa, kuten sen 50 ja 94 perustelukappaleesta sekä liitteestä ilmenee.

84 On todettava, että oikeuskäytännössä on jo aikaisemmin todettu, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohta ei sisällä mitään velvoitetta komissiolle lopettaa vireillä oleva polkumyynnin vastainen menettely, jos valituksen tukitaso alittaa yhteisön tuotannon 25 prosentin vähimmäiskynnyksen. Tämä artikla koskee vain sitä tukiastetta, joka on välttämätön valitukselle, jotta komissio voi aloittaa menettelyn (asia T-249/06, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto, tuomio 10.3.2009, Kok., s. II-383, 139 kohta).

85 On huomattava, että unionin yleinen tuomioistuin vetosi edellä mainitun arviointinsa tueksi nimenomaisesti perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaan, ja se teki näin, vaikka edellä 84 kohdassa mainitussa asiassa Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP vastaan neuvosto kyseessä ollutta valitusta ei ollut peruutettu, kuten mainitussa säännöksessä tarkoitetaan, vaan ainoastaan sen saaman tuen väitettiin menettelyn kuluessa vähentyneen. Ratkaisu on täysin looginen, koska jos komissio ei mainitun säännöksen perusteella ole velvollinen päättämään menettelyä, kun valitus peruutetaan, sen ei sitä suuremmalla syyllä tarvitse päättää menettelyä pelkästään sen saaman tuen vähenemisen vuoksi.

86 Koska perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa voidaan kyseisen asetuksen 11 artiklan 5 kohdan perusteella soveltaa tarkastelumenettelyyn, minkä asianosaiset lisäksi myöntävät, edellä 84 ja 85 kohdassa esitetyt periaatteet pätevät myös nyt käsiteltävässä asiassa. Tästä seuraa, että toimielimillä oli hyvinkin oikeus jatkaa tarkastelumenettelyä huolimatta siitä, ettei perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainittua 50 prosentin kynnystä enää saavutettu.

87 On todettava, että puhtaasti muodollisella tasolla toimielimillä ei ollut edes velvollisuutta vedota siihen, että tarkastelumenettelyn jatkaminen oli yhteisön edun mukaista, kuten ne ovat yleisen ilmoituksen 50 kohdasta sekä riidanalaisen asetuksen 50 ja 94 perustelukappaleesta ilmenevällä tavalla tehneet nyt käsiteltävässä asiassa. Perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan toimielimet nimenomaisesti ottamaan huomioon yhteisön etu vain, jos ne aikovat lopettaa menettelyn valituksen peruuttamisen jälkeen. Niinpä kyseisestä säännöksestä seuraa, että toimielimillä on tällaisen peruuttamisen jälkeen mahdollisuus – mutta ei velvollisuutta – lopettaa menettely, mutta ne eivät kuitenkaan voi tehdä sitä, jos yhteisön etu on esteenä sille.

88 On lisättävä, että toisin kuin kantajat väittävät, neuvosto ei perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan tulkinnallaan ottanut itselleen mitään uutta toimivaltaa. Se vain katsoi perustellusti, kuten edellä 84–87 kohdassa on todettu, että toimielimet voivat kyseisen säännöksen nojalla jatkaa tarkastelumenettelyä huolimatta siitä, että on mahdollista, ettei tuki tarkastelupyynnölle ylitä 50:tä prosenttia. Kuten riidanalaisesta asetuksesta selvästi ilmenee, neuvosto päätti lisäksi jatkaa kyseisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa vuoden lisäjakson ajan vasta, kun se oli todennut, kuten sen kuuluukin, että polkumyyntiä käytettiin edelleen, että kyseisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti myötävaikuttaisi polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen ja että niiden voimassaolon jatkaminen olisi yhteisön edun mukaista. Neuvoston tulkinta ei myöskään

vienyt sisältöä vaatimukselta, jonka mukaan vahingon aiheutuminen ”yhteisön tuotannonalalle”, sellaisena kuin se määritellään perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa, on osoitettava, jotta polkumyyntitulleja voidaan asettaa. Kuten jäljempänä 90–96 kohdassa todetaan, neuvosto määritteli nyt käsiteltävässä asiassa yhteisön tuotannonalan vahingon määrittämisen kannalta oikein.

89 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävässä asiassa ei voida todeta, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa olisi rikottu.

90 Toiseksi on tarkasteltava asianosaisten ja muiden osapuolten väitteitä, jotka koskevat yhteisön tuotannonalan määritelmää vahingon määrittelemisen kannalta.

91 On muistettava, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaan polkumyynnin vastaisen toimenpiteen voimassaoloa voidaan jatkaa kyseisessä säännöksessä säädetyn viiden vuoden määräajan jälkeen vain, jos sen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen, ja ilmaisun ”vahinko” on ymmärrettävä tarkoitettavan saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa.

92 Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa määritellään yhteisön tuotannonalalla tarkoitettavan joko ”samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena” tai ”niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa [kyseisen asetuksen] 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten [samankaltaisten] tuotteiden koko yhteisön tuotannosta” niin, että kummassakin tapauksessa yhteisön tuotannonalan ulkopuolelle voidaan jättää tuottajat, joita koskevat saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt tilanteet. Toimielimillä on laaja harkintavalta valinnan tekemisessä tämän vaihtoehdon kahden osan välillä.

93 On todettava, että yhteisön tuotannonalan, sellaisena kuin se ymmärretään vahingon määrittämisen kannalta, ei välttämättä tarvitse muodostua samoista yhteisön tuottajista, jotka muodostavat sen yhteisön tuotannonalan, joka on otettu huomioon sen toteamiseksi, oliko alkuperäisellä valituksella tai tarkastelupyynnöllä perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukainen riittävä tuki. Yhtäältä jälkimmäisessä tapauksessa yhteisön tuotannonala voi viimeksi mainitun säännöksen sanamuodon perusteella käsittää vain ne yhteisön tuottajat, jotka tukevat valitusta tai pyyntöä, kun taas ensin mainitussa tapauksessa se voi kattaa kaikki yhteisön tuottajat siitä riippumatta, ovatko ne antaneet tällaisen tukensa vai eivät. Toisaalta on muistettava, että toimielimet määrittelevät yhteisön tuotannonalan vahingon määrittämisen kannalta menettelyn aloittamisen jälkeen. On kuitenkin mahdollista esimerkiksi, että menettelyn kuluessa yhteisön tuottaja, joka alun perin tuki valitusta tai tarkastelupyyntöä, peruuttaa tukensa tai kieltäytyy yhteistyöstä komission kanssa. Tällaista tuottajaa ei sisällytetä yhteisön tuotannonalaan vahingon määrittämisen kannalta, jos toimielimet päättävät määritellä tämän tuotannonalan käyttämällä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä toista vaihtoehtoista tapaa, ja tämä siitä huolimatta, että tuottaja kuului yhteisön tuotannonalaan alkuperäisen valituksen tai tarkastelupyynnön saaman tuen arvioinnin yhteydessä.

94 On todettava myös, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti tai implisiittisesti tarkoitetut tilanteet edellyttävät määritelmällisesti, ettei kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädettyä kynnystä enää saavuteta. Kuten neuvosto on unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa ja istunnossa perustellusti todennut, kun toimielimet määrittelevät laaja harkintavaltaansa käyttäen yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaihtoehdon toisen osan avulla, kyseisessä säännöksessä oleva yleinen viittaus saman asetuksen 5 artiklan 4 kohtaan voidaan ilmaisun ”pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta” osalta ymmärtää vain viittauksena 25 prosentin kynnykseen 50 prosentin kynnyksen sijaan. Tällainen ratkaisu on vielä selvempi, kun otetaan huomioon, että vaatimuksella siitä, että yhteisön tuotannonalan on muodostettava pääosa koko yhteisön tuotannosta, pyritään takaamaan se, että kyseiseen tuotannonalaan kuuluvien tuottajien yhteenlaskettu tuotanto on riittävän edustava.

Viimeksi mainittu ominaisuus liittyy kuitenkin enemmän kyseisten tuottajien osuuteen yhteisön kokonaistuotannosta kuin tuottajien, joita ei ole perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan perusteella ole sisällytetty yhteisön tuotannonalaan, valitusta tai tarkastelupyyntöä koskevaan kantaan. Kuten neuvosto on erittäin perustellusti istunnossa todennut, nyt käsiteltävässä asiassa ei siten ole sen kysymyksen kannalta, edustaako Osramin tuotanto riittävästi yhteisön tuotantoa, merkitystä, onko Sylvania neutraali polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen suhteen vai vastustaako se sitä. Toisin kuin viimeksi mainitussa tilanteessa ensimmäisessä tilanteessa ei kuitenkaan ole otettu huomioon Sylvanian tuotantoa sen toteamiseksi, oliko edellä mainitussa säännöksessä säädetty 50 prosentin kynnys saavutettu ja oliko Osramin tuotanto yksinään täyttänyt tämän edellytyksen. Sama pätee GE Hungaryyn, jos se oli päättänyt olla neutraali tarkastelupyynnön vastustamisen sijasta.

95 Vaikka kantajat eivät kirjelmissään ole tuoneet esiin seuraavaa näkökohtaa, on lisäksi täsmennettävä, ettei toimielimiltä voida edellyttää, että ne edellä 94 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa määrittelisivät yhteisön tuotannonalan yksinomaan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaihtoehdon ensimmäisen osan avulla, toisin sanoen sisällyttämällä siihen kaikki yhteisön tuottajat. Kuten edellä 92 kohdassa on todettu, toimielimillä on laaja harkintavalta valinnassa kyseisessä säännöksessä säädetyn vaihtoehdon kahden osan välillä. Ne voivat esimerkiksi suosia vaihtoehdon toista osaa siitä syystä, että ne olivat valinneet sen jo menettelyssä, joka oli johtanut kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamiseen, että ne eivät ole saaneet tiettyjä yhteisön tuottajia yhteistyöhön tai että niillä on vaikeuksia todeta varmuudella, onko kaikki yhteisön tuottajat sisällytettävä yhteisön tuotannonalaan vai onko jotkut niistä suljettava sen ulkopuolelle perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella.

96 Kuten riidanalaisen asetuksen 50 ja 51 perustelukappaleesta ilmenee, neuvosto päätti nyt käsiteltävässä asiassa sisällyttää Osramin yhteisön tuotannonalan määritelmään vain vahingon arvioinnin kannalta sen jälkeen, kun se oli todennut, että Osram ainoana tuki edelleen tarkastelupyyntöä, että kyseisen pyynnön saama tuki oli peruutettu vain osittain, että Osramin tuotanto oli noin 48 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, joten ”sen tuotos muodostaa epäilemättä pääosan yhteisön tuotannosta”, ja että kyseisen tuottajan vahinkoa koskevat tiedot olivat parhaat saatavissa olevat tiedot. Edellä 92–95 kohdassa esitettyjen toteamusten perusteella on katsottava, ettei neuvosto tehnyt oikeudellista virhettä, kun se hyväksyi tällaisen määritelmän. Niinpä nyt käsiteltävässä asiassa ei voida todeta perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 4 kohdan tai 11 artiklan 2 kohdan rikkomista.

97 On huomattava, että vaikka toimielimet olisivat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella sulkeneet Philips Polandin yhteisön tuotannon ulkopuolelle, se ei olisi muuttanut niiden arviointia vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä. Tällaisessa tilanteessa Osramin tuotanto yksinään olisi ollut yli 50 prosenttia sellaisen yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, joka oli ilmaissut tukevansa tai vastustavansa tarkastelupyyntöä. Jos toimielimet olisivat määritelleet yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisen vaihtoehdon toisen osan avulla, ne olisivat sisällyttäneet siihen vain viimeksi mainitun yhtiön.

98 Lopuksi on todettava, että neuvosto otti yhteisön edun tutkimista koskevassa riidanalaisen asetuksen osassa asianmukaisesti huomioon kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen vaikutuksen muiden yhteisön tuottajien etuihin.

99 Kaikki edellä esitetyt seikat huomioon ottaen ensimmäinen ja toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

100 Kantajat väittävät, että riidanalainen asetus on kahdelta kohdin riittämättömästi perusteltu.

101 Ensinnäkin kantajat väittävät, ettei neuvosto perustellut riittävästi arviointiaan yhteisön tuottajien tuesta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamiselle. Ne moittivat neuvostoa siitä, ettei se selittänyt syitä, joiden vuoksi se päätyi riidanalaisessa asetuksessa päätelmään, joka on täysin vastakkainen komission heinäkuun 2007 asiakirjassa tekemän päätelmän kanssa, vaikka mitään uutta tosiseikkaa tai näyttöä ei ollut esitetty. Ne moittivat neuvostoa myös siitä, ettei se selittänyt, miksi se päätteli, että Osramin tuotanto muodosti pääosan yhteisön tuotannosta ja että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädetty 50 prosentin kynnys ylittyi näin ollen edelleen, vaikka Osramin tuotanto muodosti todellisuudessa vain 48 prosenttia yhteisön tuotannosta.

102 Toiseksi kantajat väittävät, ettei neuvoston päätelmää, jonka mukaan oli yhteisön edun mukaista jatkaa kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa ylimääräisellä vuodella, perusteltu riittävästi. Tarkemmin sanottuna ne moittivat neuvostoa siitä, ettei se antanut selvää ja yksiselitteistä perustelua Osramin intressistä kyseisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamiseen. Ne väittävät tästä, ettei riidanalaisessa asetuksessa selitetty, miten mainittujen toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen vielä vuodella hyödytti Osramia sille aiheutuvien tappioiden, sen tehtaiden työpaikkojen tai minkään muunkaan seikan kannalta.

103 GE Hungary ja Hangzhou vetoavat lähtökohtaisesti samoihin perusteisiin kuin kantajat tai tukevat niitä.

104 Neuvosto vaatii komission ja Osramin tukemana kolmannen kanneperusteen hylkäämistä.

105 Oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklan mukaisista perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä moititun toimen tehneen unionin toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt, jotta ne voivat puolustaa oikeuksiaan, ja että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (asia C-76/01 P, Eurocoton ym. v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10091, 88 kohta ja asia T-48/96, Acme v. neuvosto, tuomio 12.10.1999, Kok., s. II-3089, 141 kohta).

106 Ei vaadita, että perusteluissa eritellään kaikki asiaan vaikuttavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, vaan perusteluvaatimusta on arvioitava paitsi säädöksen tai päätöksen sanamuodon myös sen asiayhteyden ja kaikkien asiaa koskevien oikeussääntöjen perusteella (asia T-164/94, Ferchimex v. komissio, tuomio 28.9.1995, Kok., s. II-2681, 118 kohta). Riittää, että neuvosto esittää päätöksen systematiikan kannalta olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset näkökohdat (ks. vastaavasti asia T-387/94, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1996, Kok., s. II-961, 103 ja 104 kohta).

107 Ensinnäkään kantajat eivät voi väittää, ettei yhteisön tuottajien tukea kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamiselle olisi perusteltu riittävästi. Yhtäältä riidanalaisen asetuksen ja toisaalta heinäkuun 2007 asiakirjan sekä yleisen ilmoituksen, joista on saatavissa lisätietoa mainitun asetuksen antamiseen liittyvästä asiayhteydestä, yhdessä lukemisesta ilmenee selvästi muun muassa, että

— tarkastelupyynnön esittämisen aikaan Philips Poland oli ainoa sitä vastustanut yhteisön tuottaja, sillä Osram ja GE Hungary tukivat sitä nimenomaisesti eikä Sylvania ottanut asiaan kantaa

— tästä syystä oli epäilyksetöntä, että tuki tarkastelupyynnölle ylitti perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainitut sekä 25 prosentin että 50 prosentin kynnykset, kuten muun muassa heinäkuun 2007 asiakirjan 71 kohdasta ilmenee

— GE Hungary ja Sylvania ilmoittivat tutkimuksen ollessa käynnissä komissiolle kääntyneensä vastustamaan tarkastelupyyntöä, mistä seurasi, että sitä tuki enää Osram, jonka tuotanto oli hieman alle 50 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, kuten muun muassa heinäkuun 2007 asiakirjan 71 ja 72 kohdasta ilmenee

— kun otetaan huomioon tarkastelupyyntöä tukevan ja sitä vastustavan yhteisön tuotannon prosenttiosuuksien vähäinen ero ja se, että kahden edellä mainitun kynnyksen oli ylityttävä sekä tarkastelupyynnön esittämishetkellä että koko tutkimuksen ajan, komissio tutki tarkemmin, oliko tietyt yhteisön tuottajat, erityisesti Philips Poland, jätettävä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella yhteisön tuotannon ulkopuolelle, kuten muun muassa heinäkuun 2007 asiakirjan 28–68 ja 70 kohdasta ilmenee

— komissio katsoi ensimmäisen kerran kyseisen tutkimisen jälkeen, että kyseiset neljä yhteisön tuottajaa oli sisällytettävä yhteisön tuotantoon, ja totesi näin ollen, että tarkastelumenettely oli päätettävä ja kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumottava, kuten muun muassa heinäkuun 2007 asiakirjan 69–73 kohdasta ilmenee

— myöhemmin komissio, joka oli jatkanut pohdintaansa ja todennut, että sen oli vaikea ratkaista varmuudella, oliko yhteisön tuottajia jätettävä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella yhteisön tuotannon ulkopuolelle, päätti jättää avoimeksi sekä tämän kysymyksen että sen seurauksena kysymyksen siitä, oliko tarkastelupyynnöllä vielä kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa edellytetty tuki, kuten yleisen ilmoituksen 49 ja 50 artiklasta sekä riidanalaisen asetuksen 49 ja 50 perustelukappaleesta ilmenee

— komissio katsoi, että sen jälkeen, kun GE Hungary ja Sylvania olivat menettelyn aikana ilmoittaneet vastustavansa tarkastelupyyntöä, käsiteltävän asian tilanne oli analoginen perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilanteen kanssa, ja sovelsi viimeksi mainittua säännöstä analogisesti ja katsoi tässä yhteydessä, että tarkastelumenettelyn jatkaminen oli yhteisön edun mukaista, kuten yleisen ilmoituksen 50 kohdasta ja riidanalaisen asetuksen 50 ja 94 perustelukappaleesta ilmenee

— neuvosto vahvisti komission kannan riidanalaisessa asetuksessa.

108 On todettava lisäksi, että sekä kantajien tarkastelumenettelyyn liittyvän tutkimuksen aikana esittämistä huomautuksista että niiden kanteensa kahden ensimmäisen kanneperusteen tueksi esittämistä perusteluista ilmenee selvästi, että ne olivat ymmärtäneet täysin edellä 107 kohdassa kuvatun tapahtumien kulun.

109 Kantajien väitteestä, jonka mukaan neuvosto päätyi heinäkuun 2007 asiakirjassa esitettyyn päätelmään nähden täysin vastakkaiseen päätelmään, vaikkei sen perusteeksi ollut mitään uutta tosiseikkaa tai näyttöä, on todettava, ettei sillä ole merkitystä käsiteltävän kanneperusteen yhteydessä. Perusteluvelvollisuus on nimittäin olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen päätöksen aineellista lainmukaisuutta (asia C-17/99, Ranska v. komissio, tuomio 22.3.2001, Kok., s. I-2481, 35 kohta).

110 Väite jää joka tapauksessa ilman tosiseikaston antamaa tukea. Kuten edellä 81 kohdassa on mainittu, 2CFL-i esitti heinäkuun 2007 asiakirjasta yksityiskohtaisia huomautuksia, joilla se toi esiin syyt, joiden vuoksi Philips Poland ja GE Hungary oli sen mielestä jätettävä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella yhteisön tuotannon ulkopuolelle. Komissio saattoi kyseisten huomautusten perusteella pätevästi harkita näkemystään uudelleen, varsinkin kun kysymys yhteisön tuotannon täsmällisestä koostumuksesta oli käsiteltävässä asiassa vaikea ja laajasti käsitelty ongelma, mistä kantajat olivat tietoisia ja mikä ilmeni niiden tarkastelumenettelyn aikana esittämistä huomautuksista.

111 Toisin kuin kantajat katsovat, se, ettei neuvosto selittänyt riidanalaisessa asetuksessa, miksi se oli päättänyt poiketa komission heinäkuun 2007 asiakirjassa tekemästä päätelmästä, ei lisäksi voi sellaisenaan merkitä perustelujen riittämättömyyttä, koska heinäkuun 2007 asiakirja oli ainoastaan menettelyn kuluessa tehty toimi, jossa komissio esitteli vain väliaikaisen kannan (ks. vastaavasti asia T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomio 29.1.2008, Kok., s. II-1, 52 kohta).

112 Toisin kuin kantajat väittävät, neuvosto ei tarkoittanut riidanalaisen asetuksen 50 perustelukappaleessa väittää, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädetty 50 prosentin kynnys oli ylittynyt, kun se totesi, että Osramin tuotanto muodosti pääosan yhteisön tuotannosta. Se viittasi tällä toteamuksella todellisuudessa samassa säännöksessä säädettyyn 25 prosentin kynnykseen. Se väittäminen, että 50 prosentin kynnys ylittyi edelleen, ei olisi ollut myöskään mielekästä, sillä siinä tapauksessa olisi ollut tarpeetonta vedota samassa perustelukappaleessa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaan, jossa lähtökohtaoletuksena on tarkastelupyynnön peruuttaminen tai sen kannatuksen väheneminen mainitun kynnyksen alle. Neuvoston tarkoituksen viitata 25 prosentin kynnykseen vahvistaa vielä se, että heinäkuun 2007 asiakirjan 4 ja 71 kohdassa, yleisen ilmoituksen 4 kohdassa ja riidanalaisen asetuksen 4 perustelukappaleessa – ainakin niiden englanninkielisissä versioissa – ilmaisu ”pääosa” on nimenomaisesti liitetty ilmaisuun ”yli 25 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta”.

113 Toiseksi on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, neuvoston päätelmä, jonka mukaan yhteisön etu edellytti kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamista yhdellä lisävuodella, perusteltiin riittävästi riidanalaisessa asetuksessa.

114 Neuvosto esitti nimittäin riidanalaisen asetuksen 94–114 perustelukappaleessa selkeästi arviointinsa kyseessä olevasta intressikokonaisuudesta eli Osramin, muiden yhteisön tuottajien, tavarantoimittajien, tuojien/kauppiaiden, vähittäismyyjien ja kuluttajien eduista. Se punnitsi mainitun asetuksen 115 ja 116 perustelukappaleessa kyseessä olevia eri intressejä ennen kuin totesi, että ”lyhyellä aikavälillä o[li] yhteisön edun mukaista jatkaa toimenpiteitä siirtymäajan verran”.

115 Kantajat eivät voi moittia neuvostoa siitä, ettei se olisi selittänyt riittävästi, miten kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen oli Osramin edun mukaista. Neuvosto osoitti ja selitti riidanalaisen asetuksen 65–93 perustelukappaleessa asianmukaisesti, että kyseisten toimenpiteiden päättyminen myötävaikuttaisi kyseisen yhtiön kärsimän vahingon jatkumiseen ja uusiutumiseen. Se totesi riidanalaisen asetuksen 90 kohdassa erityisesti, että niiden päättymisestä seuraisi todennäköisesti Osramin taloudellisen tilanteen huomattava heikkeneminen, koska se joutuisi joko vähentämään myyntiään ja siten tuotantoaan tai alentamaan hintojaan tai tekemään molemmat. On täysin loogista, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen saattoi näin ollen olla ainoastaan eduksi Osramille. On todettava lisäksi, ettei neuvosto antanut missään vaiheessa ymmärtää, että Osram voisi toimenpiteiden jatkamisen ansiosta selvitä kaikista vaikeuksistaan, vaan ainoastaan, että se auttaisi Osramia tarpeellisissa sopeutuksissa. Riidanalaisen asetuksen 115 ja 116 perustelukappaleesta ilmenee päätöksestä rajoittaa toimenpiteiden jatkamisaika vuoteen, että se perustui kyseessä olevien eri intressien punnintaan, joka oli osoittanut muun muassa, että kyseisen määräajan jälkeen mainittujen toimenpiteiden todennäköiset kielteiset vaikutukset kuluttajille ja muille toimijoille olisivat kohtuuttomia suhteessa niistä yhteisön tuottajille koituviin hyötyihin.

116 Edellä esitetyn perusteella kolmas kanneperuste ja näin ollen koko kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

117 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta sille Hangzhoun ja GE Hungaryn väliintuloista aiheutuneita kuluja sekä Osramin oikeudenkäyntikulut.

118 Komissio vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella omista oikeudenkäyntikuluistaan.

119 Hangzhou ja GE Hungary vastaavat työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan perusteella omista oikeudenkäyntikuluistaan.

120 Hangzhou ja GE Hungary velvoitetaan työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan perusteella korvaamaan niiden väliintuloista neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Philips Lighting Poland S.A. ja Philips Lighting BV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta sille Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd:n ja GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt:n (GE Hungary Zrt) väliintuloista aiheutuneita kuluja, sekä Osram GmbH:n oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

4) Hangzhou Duralamp Electronics ja GE Hungary vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan neuvostolle niiden väliintuloista aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 2013.

Allekirjoitukset